

மறுவாசிப்பில் ஆரவல்லி சூரவல்லி கதைப்பாடல்

நா. காயத்ரி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி, நிலக்கோட்டை-624208, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Rereading of Aaravalli Sooravalli Songs

N. Kayathri a, *

^a Department of Tamil, Government Arts College for Women, Nilakottai-624208, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

kayathri250381@gmail.com

Received: 03-07-2022

Revised: 08-09-2022

Accepted: 09-10-2022

Published: 12-12-2022

ABSTRACT

Folk literature has many different genres. They are folktales, myths, worships, beliefs, rituals, proverbs, idioms and performing arts. They found that the ideas in the songs and stories presented in the folk literature are aimed at reconstructing the history and so they theorized them. The history of Folk literature helps to reconstruct the history of the grassroot people and to advance identity politics. Narrative songs also have such characteristics but mythological narratives can have an impact on social psychology. Various stories based on the Mahabharata are found in Tamil. They are Archuna's penance, Karnamagarajan's story, Pavalakodi's story, Alli Arasani's garland, Draupadi's story. A story related to this is called Aaravalli Sooravalli songs. In this story seven sisters like Aaravalli Sooravalli created a kingdom for themselves and ruled it. One who oppose their kingdom are enslaved with their magical tricks. Unable to defeat them, Kannan, who helps the Pandavas in the Mahabharata, decides to fight against them to quell the seven sister's arrogance and the arrogance of Veeman, who says that there is no one to defeat him. In order to avoid the war Dharma says that beeman is going to defeat everyone. Here women are portrayed as arrogant and invincible. These types of portrayals appear to evoke male self-reliance in social psychology. This article highlights the stereotypes that make women feel oppressed.

Keywords: Folk literature, Aaravalli Sooravalli, Pavalakodi, Narrative songs.

முன்னுரை

தமிழில் இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னர் வாய்மொழி மரபாக பாடல்கள் பாடப்பட்டு வந்தன. எனவேதான் சங்க இலக்கியத்தினை பாட்டும் தொகையும் என்று வழங்கும் வழக்கம் இருந்தது. பாட்டு மரபானது மக்களிடம் வழங்கி வருகின்ற பாடல்களையும் சேர்த்தே குறிக்கிறது. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் மக்களிடம் வழங்கி வருகின்ற பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களும் அடங்குகின்றன. அவற்றில் இருந்து வரலாற்றை மீளருவாக்கம் செய்யும் நிலை கடந்த இருபது, முப்பது ஆண்டுகளில் உருவாகி வளர்ந்து வந்துள்ளன. அடையாள அரசியலுக்கும் இத்தகைய வாய்மொழி வழக்காறுகளின் வழி கண்டடையப்பட்ட இலக்கியங்கள் துணையாயிருந்தன. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் ஒன்றாக அறியப்படும் கதைப்பாடல்கள் மரபாக பின்பற்றி வரப்படும் அல்லது வழங்கி வரும் கதைகளை பாடலாக பாடுதல், கலையாக நிகழ்த்துதல் என்பனவும் அடங்குகின்றன. அவ்வாறான ஒரு கதைப்பாடல் ஆரவல்லி சூரவல்லி கதைப்பாடல் ஆகும். இப்பாடல் இலக்கிய வடிவமாக இன்று காணப்படுகிறது. பழங்காலத்தில் மகாபாரதக் கதையோடு இணைந்த ஒரு கதையாக மக்களிடம் வழங்கி வந்தது. ரெட்டியார் பெண்கள் தனியாக ஒரு பட்டணத்தை உருவாக்கி அரசாண்டு வருவதைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

இது ஆணின் தன்னாக்கத்தை மிகுவிக்கக் கூடிய ஒன்றாக அமைவதை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்துகிறது.

நாட்டுப்புற கலை வடிவங்களில் கதைப்பாடல்கள்

நாட்டுப்புற மக்களிடம் வழங்கி வந்த பல்வேறு கதைகள், சொல்வடைகள், பழமொழிகள், பாடல்கள், கதைப் பாடல்கள், தொன்மக் கதைகள் எனப் பலவும் எழுத்துவடிவம் பெறாதவையாகும். இவை மாற்று வரலாற்றினை உட்கொண்டிருந்தன என்று கருதிய காலகட்டம் மார்க்சியமும் பின்நவீனத்துவ சிந்தனைகளும் தமிழகத்தில் வேருன்றிய காலகட்டமாகும். மார்க்சிய சிந்தனையாளரான நா. வானமாமலை வரலாறுகளை நாட்டுப்புற மக்களிடம் வழங்கி வருகின்ற பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களில் கண்டடையலாம் என்றார். அவரே பள்ளப்பாட்டு, கதைப்பாடல்கள், இனக்குழுக்களின் வரலாறுகள் ஆகியனவற்றைப் பற்றி எழுதியும் தொகுத்தும் உள்ளார். கதைப்பாடல்கள் பற்றியும் ஆய்வு செய்துள்ளார். கதைப்பாடல்களில் கூறப்படும் கதைப்பாடல் தலைவன் இறந்துபடுவதைப் பற்றியும் பெரும்பாலான கதைப்பாடல்கள் இவ்வாறான சோக முடிவை உடையனவாக இருப்பதையும் சுட்டுகிறார். “இலக்கியத்திலும் வாய்மொழி இலக்கியத்திலும் நீண்ட கதைப்பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் சில சமூக நிகழ்ச்சிகளையும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இத்தகையக் கதைப் பாடல்களில் தலைவர்களோ, தலைவியரோ சோக முடிவை அடைகிறார்கள்” என்று கூறுகிறார் (Vanamaamalai, 2009). இக்கதைகளை வாசிப்புச் செய்யும் பொழுது நேர் வரிசையில் ஆண்டுகளை அடுக்கிக் கொண்டு போகும் வரலாற்று எழுத்து முறை மாற்றத்திற்கு உள்ளாகும் எனலாம். இதனைக் குறித்து “வாய்மொழியாக வழங்கும் வழக்காறுகள் மட்டுமின்றி சில சடங்குகளும் கூட மாற்று வரலாற்றிற்கு துணைபுரியும் தன்மையின்” என்று கூறுகிறார் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் (Sivasubramanian, 2016).

இதனால்தான் நாட்டுப்புற மக்களிடம் வழங்கப்படுகின்ற பல்வேறு எழுத்து வடிவம் பெறாத இலக்கியங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. அதைப் போல நிகழ்த்துக் கலைகளிலும் பல்வேறு அரசியல் கூறுகள் காணப்படுகின்றன. தெய்வங்களின் தோற்றக் கதைகளை கூத்துக்களாக, நாடகங்களாக கிராமத்துக் கோயில் கொடை விழாக்களின் போது நிகழ்த்துவார்கள். தன் இனத்திற்காக, நாட்டிற்காக இறந்தவர்களைக் குறித்தும் கதைப்பாடல்கள் இயற்றப்பட்டு அவை மக்களிடையே பழக்கத்தில் இருக்கின்றன. கதைப் பாடல்களில் பலவும் தோற்றத் தொன்மங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. தெய்வங்களின் தோற்றக் கதைகள், சாதிகளின் தோற்றத் தொன்மங்கள் என அவை விரிவடைந்த தளத்தில் காணப்படுகின்றன. கதைப் பாடல்களை சேகரித்து அவற்றை ஆய்வுக்குட்படுத்தும் போது வெவ்வேறு வாசிப்பு முறைகள் சுட்டப்படுகின்றன. கட்டபொம்மு கதைப்பாடல்களில் போராட்ட வீரராகவும் மக்களை கொடுமைப்படுத்தியவராகவும் வாசிக்கப்படும் வாசிப்புகள் காணப்படுகின்றன. வானமாமலை கட்டபொம்மனைக் காணும் முறையில் உள்ள பல்வேறு வாசிப்புகளைப் பற்றிக் கூறுகிறார் “சரித்திரச் சம்பவங்களை இவ்வாசிரியர்கள் காணும் முறையிலுள்ள வேறுபாடுதான் (difference in methodology) வெவ்வேறான முடிவுகளுக்குக் காரணம் உதாரணமாக ஒரு ஆசிரியர் கட்டபொம்மன் தெலுங்கன், தெலுங்கர்கள், கோழிகள், சதிகாரர்கள் என்று முடிவு செய்து கொண்டு கட்டபொம்மன் வரலாற்றிலுள்ள சம்பவங்களைக் காண்பாரானால் அவருக்கு அவருடைய முடிவை வலியுறுத்தும் சம்பவங்களே மனத்திற்படும். அவர் முடிவிற்கு விரோதமான சம்பவங்கள் மனதிற்படாது. இவ்வாறே கிருஷ்ண தேவராயர் தகப்பனைக் கொன்றவன் என்றும், நாகமநாயக்கர் ராஜதுரோகி என்றும் ஆகையால் அவர்கள் பாஷையை பேசிய கட்டபொம்மன் கருணையற்றவனாகவும் துரோகியாகவும் இருப்பான் என்ற முடிவுக்கு வந்து விடுவர்” என்று கூறுகிறார் (Vanamaamalai, 2012). இவ்வாறு ஒருவர் வரலாற்றை அணுகும் முறையில் வாசிப்பு முறைகள் வேறுபடுகின்றன. அடித்தள மக்கள் பார்வையில் கட்டபொம்மனது செயல்பாடுகள் ஒடுக்குமுறை சார்ந்தது என்றும் கூறப்படுகிறது. இதனை “ஆனாலும் கட்டபொம்மு ரொம்பத்தான் சேட்ட பண்ணினாரு... ராசாணு இருந்தா சனங்ககிட்ட நல்ல பேரெடுக்கணும். அதான் சாமர்த்தியம். அப்பத்தான் சனங்க எப்பயும் தொணையிருப்பாக, அவுசு தொணையிருந்தா வெள்ளக்காரனச் சும்மா வுட்டுப்பாகளா ஒரு கையி பாத்துருக்க மாட்டாகளோ கூலிக்கு மாரடிக்கிறவங்கள் வச்சிக்கிட்டுக் கரையே முடியுமா? ஆமாமா சனங்ககிட்ட நல்ல பேரு

இல்லதான். வரி குடுக்காறவுக மேல அட்டையக் கடிக்க வுடுறது. முதுகுல கல்லேத்துறது பொம்பளைக வாயில மண்ணள்ளிப் போடுறது தறிக்காரங்க கண்ணுல கள்ளிப்பாலு ஊத்துறது இப்படியெல்லாம் செஞ்சா நல்ல பேரெங்க வரும். இப்பத்தான் ஒவ்வொண்ணா வெளிய வருது” என்று அஞ்ஞாடி என்னும் புதினத்தில் பொதுமக்கள் பேசிக் கொள்வதாக எழுதியுள்ளார் (Poomani, 2014). கட்டபொம்மனைப் பற்றி இது போன்ற வாசிப்புகளும் சாத்தியமே.

தமிழில் கிடைக்கின்ற கதைப்பாடல்களில் பலவகைப்படும் என்றும் அதை மூன்று வகையாகப் பிரித்துணரலாம் என்றும் அ. பாண்டுரங்கன் குறிப்பிடுகிறார். பண்பாடு என்னும் இதழில் அவர் எழுதிய கட்டுரையில் இப்பகுப்பினைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். “தமிழில் நூற்றுக்கணக்கானக் கதைப்பாடல்கள் இருப்பதால் அவற்றை வகைப்பாடு செய்வதில் ஆய்வாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. நா. வானமாமலை, செ. அன்னகாழ், அ.கா. பெருமாள், சோமலெ, மு. அருணாச்சலம், கோ. கேசவன் போன்றோர் பல்வேறு அடிப்படைகளில் வகைப்பாடு செய்துள்ளனர். இவ்வகைப்பாடுகள் அனைத்தையும் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து சு. சண்முகசுந்தரம் தமிழில் உள்ளக் கதைப்பாடல்களை அ) புராணக் கதைப்பாடல்கள், ஆ) சமூகக் கதைப்பாடல்கள் இ) வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள் என மூன்று அடிப்படைகளில் வகைப்பாடு செய்துள்ளார்” என்ற வகைப்பாட்டினை எடுத்துரைக்கிறார் (Pandurangan, 2020). இந்த அடிப்படையில் புராணக் கதைப்பாடல்களில் ஒன்றாக ஆரவல்லி தூரவல்லி கதை இருப்பதையும் எடுத்துரைக்கிறார். “புராணக் கதைப் பாடல்களுக்குள் இராமாயணம், பாரதம் போன்ற இதிகாசக் கதைகளையொட்டி எழுந்த கதைப்பாடல்களையும் உள்ளடக்கிக் கொள்கிறோம்... அல்லியரசாணி மாலை, புலந்திரன் கனவு மாலை, பவளக்கொடி மாலை, ஏணியேற்றம், கர்ணமகராஜன் சண்டை, ஆரவல்லி தூரவல்லி, திரௌபதி குறம், மின்னொளியாள் குறம்” என்று கூறப்படுகிறது (Pandurangan, 2020). ஆரவல்லி தூரவல்லி என்னும் பெயரிலேயே பெண்கள் அகங்காரம் கொண்டவர்கள் என்னும் பொருள் விளங்கும்படி செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆரவல்லி தூரவல்லிக் கதைப் பாடலின் கதை

மகாபாரதத்தில் பல்நூற்றுக்கணக்கான கிளைக்கதைகள் கூறப்படுகின்றன. அவை காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்ப மாறுபட்டு அமைவது இயல்பாகும். அதில் ஒன்றுதான் ஆரவல்லி தூரவல்லி கதையாகும். இக்கதையில் இந்திர பிரஸ்தத்தை ஆட்சி செய்து வரும் பாண்டவர்களுக்கு போட்டியாக கிருஷ்ணா நதிக்கரையில் ஒரு பட்டணத்தை உருவாக்கி ஆட்சி செய்து வருகின்ற ஆரவல்லி, தூரவல்லி முதலிய ஏழு சகோதரிகள் ஆண்களை அடக்கியாண்டு அடிமைப்படுத்தி வருகின்றனர். தம்மை வெல்வதற்கு யாருமில்லை என்னும் தலைக்கனம் கொண்டவர்களாக அவர்கள் இருக்கின்றனர். பாண்டவர்களில் ஒருவனான பீமன் தன்னை வெல்ல யாருமில்லை என்று கர்வம் கொண்டிருப்பது போல் ஏழு சகோதரிகளும் கர்வம் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். இருவரது தலைக்கனத்தையும் அழிக்க நினைத்த கண்ணன் சூழ்ச்சி செய்து ஆரவல்லி, தூரவல்லி சகோதரிகளிடம் பீமனை சிக்க வைத்து விடுகிறான். பீமன் பாதாள சிறையில் அடைக்கப்பட்டு விடுகிறான். அவனை மீட்க பாண்டவர்கள் அல்லிராஜனை அனுப்புகின்றனர். “அல்லிராஜன் கோட்டையை நெருங்கும் போது வந்த மாயமந்திரங்களை திரௌபதி கொடுத்த விபூதியால் நீக்குகிறான். பின்னர் பல போட்டியில் வெற்றி பெறுகிறான்” (Thamarai Pandian, 2014). அல்லிராஜன் ஆரவல்லியின் வளர்ப்பு மகளை மகளை மணந்து வரும் போது அவளால் சூழ்ச்சி செய்து கொல்லப்படுகிறான். இதனை அறிந்த பாண்டவர்கள் ஆரவல்லி சகோதரிகள் மீது படையெடுக்க கோட்டைக்குள் வரும் போது அவர்களது மாயமந்திரங்களால் கல்லாக மாறுகின்றனர். பின்னர் அபிமன்யு அல்லிராஜன் உயிரை மீட்கிறான். திரௌபதி கொடுத்த விபூதியின் துணையால் கல்லாக மாறியவர்கள் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு காப்பாற்றப்படுகின்றனர். பின்பு ஆரவல்லி, தூரவல்லி ஆகியோரின் காது, மூக்கினை அறுத்து பாடம் புகட்டுகின்றனர். அல்லிராஜன் தன் மனைவியுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறான் எனக் கதை கூறப்படுகிறது. புராணக் கதையின் தன்மையில் இருப்பதால் இதில் மாயமந்திரங்கள் இருப்பது இயல்பாகக் கூறப்படுகிறது.

பெண் பற்றிய சித்திரிப்பில் ஆரவல்லி தூரவல்லி

சமூகத்தில் பெண்கள் ஆணாதிக்கத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட தன்னிலைகளாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சுதந்திர மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் அல்லர். சார்ந்து வாழும் வகையினர். அவர்களைப் பற்றிய சித்திரப்புகளில் பெரும்பாலும் இரண்டாம் நிலையில் வைத்து எண்ணக் கூடியவர்களாகவே இருப்பர். நிலவுடைமைச் சமூகத்தில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு வாரிசைப் பெற்றுத் தருபவர்கள் என்றே கருதப்பட்டு வந்துள்ளனர். மாறாக அவர்களது ஆட்சி நடைபெறுவதாகக் கூறுவது ஏற்புடையதாக இருந்தாலும் அவர்கள் அகங்காரங் கொண்டு ஆண்களை சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்குகின்றனர் என்னும் சித்திரிப்பானது பெண்களை அடக்கி வைத்தல் வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தினை விதைத்தற்கு அடிகோலுகிறது. பெண்களுக்கு எதிரான தன்னாக்கத்தை உருவாக்குவனவாக இது போன்ற சித்திரிப்புகள் அமைகின்றன. ஆரவல்லி தூரவல்லி கதையும் அவ்வாறே ஆணின் தன்னாக்கத்தை மிகுவித்து பெண்ணை அடக்கி ஆள வேண்டும் இல்லையென்றால் அவர்கள் மேலெழுந்து தம்மை அடக்கி ஆளுவார்கள் என்னும் சிந்தனையினை ஏற்படுத்துகிறது. நீலப்படங்களில் கருப்பர் இன நீக்ரோக்கள் பெண்களுடன் கொள்ளும் உறவானது அவர்கள் மீது வெள்ளையின மக்களுக்கு மேலும் வெறுப்பை ஏற்படுத்தும் வகையிலானவை அது போலவே பெண்ணை அகங்காரமிக்கவளாக, தலைக்கனமிக்கவளாக சித்திரிப்பதன் மூலம் ஆணின் தன்னாக்கம் தூண்டி விடப்படுகிறது (Jamalan, 2010). இன்றைய திரைப்படங்களில் பெண்களின் தன்னாக்கம் அல்லது தலைக்கனமிக்கவர்களாக சித்திரிப்பதன் வழி ஆணாதிக்கத்தினை ஏற்புடையதாகச் செய்யும் மனநிலை உருவாக்கப்படுகிறது. ஆரவல்லி தூரவல்லி கதைப்பாடலும் இத்தகைய ஆணாதிக்க வன்மத்திற்கு பெண் பணிந்து வாழ முற்பட வேண்டும் என்பதை மறைமுகமாகச் சுட்டுகிறது.

ஆரவல்லி, தூரவல்லி கதைப் பாடலை இயற்றியவர் புகழேந்தி புலவராவார். மகாபாரதத்திலிருந்து இக்கதையை பாடலாக இயற்றினார் எனக் கூறப்படுகிறது. ரெட்டிப் பெண்கள்தான் ஆரவல்லி, தூரவல்லி சகோதரிகள் ஆவர். இந்நூல் இயற்றப்பட்ட காலத்திற்கு முன்னர் மக்களிடம் வழங்கி வந்த கதையாக இருக்கக் கூடும். மக்கள் வழக்கில் இருப்பதை பின்னர் பாடலாக எழுதி வைப்பது தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வருகிறது. இலக்கியமாக்கும் செயல் என இதைக் குறிப்பதுண்டு. புராணக் கதைகளில் ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் கதையையும் தனித்தனியே இலக்கியமாக்கும் வகையிலும் அவற்றை நாடகமாக, கூத்தாக நடித்து வரும் வழக்கமும் தமிழகத்தில் காணப்படுகிறது. பெண்கள் பற்றிய துன்பியில் கூத்துக்கள், கதைப்பாடல்களே பெரும்பாலும் தமிழில் காணப்படுகின்றன. நல்லதங்காள், கண்ணகி, சீதை போன்கறவர்களின் கதைகள் துன்பியல் சார்ந்தனவாக அமைகின்றன. அவர்களது கணவன் இறந்து போகவோ, அல்லது குடும்பத்தாரால் துரத்தப்படவோ செய்கின்ற பாத்திரங்கள் கதைப்பாடலாகவும் கூத்தாகவும் காணப்படுகின்றன.

ஆரவல்லி தூரவல்லி கதைப்பாடலில் அவர்கள் பற்றிய அறிமுகம் குறித்து கண்ணன் பாண்டவர்களுக்குக் கூறுவதாக அமையும் பாடலடிகள்,

“மந்திரிகள் ராசாக்கள் மனமகிழ்ந்துவீற்றிருக்க

ஆயன்பெருமாளிப்போ வொருவதிசயத்தைத் தானினைந்து

துவராகைவிட்டுத் தோற்றமுடன்மாயவரும்

தர்மர்பக்கல் வந்தாரே தரணியளந்தோனும்

ஆரவல்லி தூரவல்லி யழகான வீரவல்லி

ஒவ்வேலுமுத்து சாலைல்வேலுமிந்த சாலை

வெவ்வேலுமுத்துசாலை யிவ்வேலு நாகதரணி

அக்காலு தங்கையுமா யாண்டிருப்பார் பட்டணத்தை

அந்தப் பெண்களை வெள்ளிக் கொள்ள யார் கையாலாருங்காண்

குற்றங்கள் பேசித்தான் கூறியே போனவர்கள்

இவ்வளவுபென்று சொல்லி யெண்ணி முடியாது
 போனவர்கள் மெத்தவுண்டு பூவுலகில் மன்னவர்கள்
 வெற்றி கொண்டு செயித்து மீண்டு வந்த பேர்களில்லை
 அப்படிக்கொத்த ஆரவல்லி பட்டணத்தை
 நீங்கள் போய் வெற்றிக் கொண்டால் நீணிலத்தில் பேறாமே
 என்று சொல்லி மாயவரும் எடுத்துரைத்தார் பஞ்சுவுக்கு”

என்ற பாடலடிகள் கண்ணன் கூறுவதாக அமைந்தன (Dhurasamy, 1948). துவராகைப் பட்டணத்தை ஆண்டு கொண்டு மன்னர்களை தோற்கடித்து அவர்களைத் தம் அடிமையாக்கிக் கொள்ளும் வகையினராக இருக்கின்ற ஆரவல்லி சகோதரிகளை பஞ்சு பாண்டவர்கள் போரிட்டு அடக்கி ஆள வேண்டும் என்று கூறுகிறான். மேலும் அவர்களைப் பற்றிக் கூறும் போது அகங்காரம் மிக்கவர்கள் என்று கூறுவதை,

“ஆரவல்லி தூரவல்லி அழகான பெண்களுந்தான்
 விருதினால்வல்லவர்கள் வேந்தர்களைத் தோற்கடிப்பார்
 இவ்வுலகில் ராசாக்கள் யாவரையும் வெல்லவென்று
 விருதுகளைப் பறிக்கவென்று வேந்தர்கள் போனதுண்டு
 வெற்றி கொண்டு வந்ததில்லை மீண்டும் பிழைத்ததில்லை
 இறந்தோர் ராசாக்கள் எண்ணி முடியாது
 மாண்டுபோன ராசாக்கள் வையகத்தில் மெத்தவுண்டு
 அடிமைத்தனஞ்செய்தவர்க ளளவிடப் போகாதே
 தொண்டுபட்ட ராசாக்கள் தொல்லுலகில் மெத்தவுண்டு
 பெண்கள் வெற்றிக் கொண்டு பிரபலமாய் பேருகில்
 இருக்கிறார் பெண்கள் எல்லவர்க்கும் வல்லவராய்
 இவர்களுக்கெதிரியுண்டோ வென்று சொல்லிப் பெண்களுக்கு
 ஆங்காரந் தானிருந்து அரசாளும் பெண்களுந்தான்”

என்று யாராலும் வெற்றிக் கொள்ள முடியாவதற்களாக சித்திரக்கப்படுகின்றனர் (Dhurasamy, 1948). பல நாட்டு மன்னர்களும் அவர்களை வெற்றிக் கொள்ளவென்று வந்து அவர்களது துழ்ச்சியால் தோற்று மாண்டுள்ளனர். அவர்களிடம் அடிமைகளாக இருப்பவர்கள் எண்ணிக்கையோ எண்ணி மாளாது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அவர்கள் ஆங்காரமிக்கவர்கள் என்றும் கூறுகின்றான். இவ்வாறு கூறுவதன் வழி ஆண்களை அடக்கி ஆளும் பெண்கள் என்ற சித்திரம் வரையப்படுகிறது. பெண்களின் ராஜ்ஜியமாக இருப்பதும் இதனால் ஆண்கள் பலரும் கொல்லப்படுவதும் தொண்டு செய்யும் அடிமைகளாக வாழ்வதும் கூறப்படுகிறது. இதைப் படிக்கும் போது ஆண்களின் மனதில் பெண்கள் குறித்த அச்சம் மேலெழும்புகிறது. அடிப்படையில் பெண்களை அடக்கி வைக்காவிட்டால் அவர்கள் தம்மை ஆளக் கூடும் என்னும் தன்னகங்காரத்தை கிளறி விடக் கூடியதாக அமைகிறது. பெண்கள் தன்னாக்கமாக செயல்படுவது ஆண்களின் அதிகாரத்தினைக் கேள்விக் கேட்பதாக அமையும். அதனால்தான் கண்ணன் அவர்களை போரிட்டு தோற்கடிக்க வேண்டுமென பஞ்சு பாண்டவர்களைத் தூண்டுகிறான் என்பதைக் காணமுடிகிறது.

நாட்டார் கதைகள் பலவற்றில் பெண்கள் முடிவெடுப்பவர்களாக இருப்பதைச் சுட்டப்படுகிறது. அவர்களது ஆளுகையின் கீழ் ஆண்கள் அடிமைகளாக இருப்பது குறித்து காணப்படவில்லை. ஆனால் ஆரவல்லி தூரவல்லி கதைப்பாடல் ஆண்களை அடிமைப்படுத்துவதாக கூறுகிறது. இதனை ஒடுக்கப்பட்ட

மக்களின் எழுச்சியெனக் கூறலாம். ஆனால் பொதுவாக ஒடுக்கப்படுபவர்கள் மேலெழுந்து வரும் போது காலம் கெட்டு விட்டதாக பிற சாதியினர் புலம்புவதைக் காணலாம். அத்தகைய புலம்பலைத்தான் கண்ணனின் கூற்று வெளிப்படுத்துகிறது. அகங்காரம் கொண்டவர்களாக பெண்கள் கூறப்படும். அவர்களை வென்று அடக்க வேண்டுமென பாண்டவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதும் சமூகத்தில் பெண்கள் மேலெழுந்து வரக் கூடாது என்னும் எண்ணப் போக்கின் விளைவாகக் கொள்ளலாம்.

உடைமைச் சமூகத்தில் ஆண்கள்தான் ஆட்சி செய்ய வேண்டும். பெண்கள் ஆள்வது சமூகத்திற்குத் தீமையை விளைவிக்கக் கூடியதாக அமையும் என்ற நோக்கில்தான் அவர்களை வென்றடக்க வேண்டுமென கண்ணன் கூறுவதைக் காணமுடிகிறது. அவர்களை வென்றடக்க வேண்டுமென்று வீமன் புறப்படுகிறான். அவனது தன்னாக்கத்தை சீண்டும் வகையில் கண்ணன் பேசவும் தான் சென்று அவர்களை வென்றடக்கப் போகிறேன் என்று தர்மரிடம் அனுமதி கேட்கிறான். தர்மனோ,

“மந்திரத்தில் வல்லவர்காண் மாயவித்தை காரியவள்

ரெட்டிப் பெண்ணென்று ராச்சியங்கள் தானறியும்

மாண்டவரேயல்லாமல் மீண்டுவந்தாரில்லையென்றார்.

அப்படிக்கொத்த ஆகடியப்பெண்கள்கிட்ட

போவதுநியாயமல்ல புத்தியுள்ள மதவீமா

என்றுதான் தர்மர் சொல்ல இயல்வீமனே துசொல்வான்

சீவனழிந்து சிவலோகம் போனாலும்

காயமழிந்து கையலாஞ் சேர்ந்தாலும்

முன்வைத்த காலை பின் வாங்கப் போறதில்லை

என்னை யனுப்புமென்று யேற்றவே பணிந்து நின்றான்”

என்றிவ்வாறு பெண்கள் அரசாள்வதை ஏற்றுக்கொள்ளாத மனநிலை கொண்டவனாக வீமனும் அவனைத் தடுத்து அவர்களை நோக்கி படைநடத்த வேண்டாம் என்று தர்மனும் கூறுவதைக் காணலாம். தர்மனின் வார்த்தைகள் பெண்கள் அகங்காரம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அடக்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று கூறுவதாக அமைகிறது. ஆகடியப் பெண்கள்கிட்ட என்ற பதம் அவர்கள் மீது சாதாரண மக்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்படுத்தும் நோக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டதாகும். மந்திர தந்திரங்களில் வல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களை தீயவர்களாக சித்தரிப்பதையும் காணமுடிகிறது. பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழ்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை இது மறைமுகமாக வெளிப்படுத்துகிறது. வீமன் போர் தொடுத்துச் சென்று அவர்களை வெல்ல முடியாமல் தோற்கின்றான். அல்லிராஜன் சென்று அவர்களை வெல்வதற்குப் பதிலாக ஆரவல்லியின் வளர்ப்பு மகளைத் திருமணம் செய்து கொண்டு வர அவனை சூழ்ச்சி செய்து கொல்கிறாள் ஆரவல்லி. பாண்டவர்கள் திரௌபதி கொடுத்த விபூதியின் மகிமையால் அவளை வென்றடக்குவதாகப் பின்னர் கூறப்படுகிறது (Dhurasamy, 1948).

இக்கதைப் பாடலில் கூறப்படும் செய்தியானது பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் இடையிலான போர் நடைபெற்று தீயவர்களான கௌரவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். ஆனால் ஆரவல்லி துரவல்லி சகோதரிகள் அவர்களுக்கு நிகராக ஒரு பட்டணத்தை உருவாக்கி அரசாண்டு வருவதையும் அவர்கள் நடத்தும் போட்டிகளில் தோன்று பல்வேறு மன்னர்கள் அடிமைகளாகிப் போனதையும் கூறுவதன் மூலம் பெண்களின் மீதான இயல்பான உணர்வுக்குப் பதிலாக ஆண்கள் மனதில் அவர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட வேண்டிய தன்னிலைகள் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. எனவே இப்பாடல் பெண்ணிய நோக்கிலானது அல்ல என்பதையும் ஆணிய நோக்கில் கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு கதையாடல் என்கப்படையும் உணரலாம்.

முடிவுரை

கதைப்பாடல்கள் தமிழ்ச் சூழலில் பல்வேறு வடிவங்களில் மக்களிடம் இருந்துவருகிறது. கூத்து, நாடகம், தெருக்கூத்து, வில்லுப்பாட்டு, ராஜாராணி ஆட்டம், குறவன் குறத்தியாட்டம் போன்ற பல்வேறு வடிவங்களில் கதைப்பாடல்களில் கூறப்படுகின்றன. இலக்கியங்களாகவும் அவை இயற்றப்பட்டுள்ளன. ஒரு காலத்தில் மக்களிடம் இருந்து வந்த கதைப்பாடல்கள் பின்னர் இலக்கிய வடிவம் பெற்று வழக்கில் இருக்கின்றன. கதைப்பாடல்களில் புராணக் கதைப்பாடல்கள், சமூகக் கதைப்பாடல்கள், வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள் என்று பகுப்பதுண்டு. இவற்றைப் பற்றிய பல்வேறு ஆய்வுகளை மார்க்சிய சிந்தனையாளரான நா. வானமாமலை நிகழ்த்தியுள்ளார். அவருடைய வீரபாண்டிய கட்டபொம்மு கதைப்பாடல் வரலாற்றை மீளருவாக்கம் செய்யும் வகையில் அமைந்ததாகும். கதைப்பாடல்களில் புராணக் கதைப்பாடல்கள் இராமாயண, மகாபாரதக் கதைகளின் ஊடிழையாக கருதப்படுபவை. அவற்றோடு தொடர்புடைய கதைப்பாடல்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. மகாபாரதக் கதைப் பாடல்களில் ஒன்றான ஆரவல்லி சூரவல்லி கதைப்பாடலானது புகழேந்தி புலவரால் இயற்றப்பட்டது. பெண்கள் ஆட்சி செய்வதும் ஆணவம் கொண்டிருப்பதும், ஆண்களை அடக்கியாள்வதும் இக்கதைப்பாடலின் மையமாக அமைந்துள்ளது. பெண்களை சித்திரிப்பதில் ஆணாதிக்க மனப்பான்மையினை உணர்வதற்கு ஏற்ப இக்கதைப் பாடல் பெண்களின் ஆதிக்கத்தை உடையதாக அமைகிறது. இதன் மூலம் சமூக உளவியலில் பெண் அடக்கி ஒடுக்கப்பட வேண்டிய தன்னிலை என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் பாண்டவர்கள் ஆரவல்லி சூரவல்லி சகோதரிகளை தம் தந்திரத்தால் அடக்குகின்றனர். இதன் மூலம் ஆணாதிக்க மனப்பான்மை மேலோங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உருவாக்கப்படுகிறது.

References

- Dhuraismy, M. (1948) Aravalli Sooravalli Kathai, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Jamalan, (2010) Naveena Thonmangalum Naadodik Kuripukalum, Pulam Veeliyeedu, Chennai, India.
- Pandurangan, (2020) Panpattu Paruva Ethal, Hindu Samaiya Aluvakal Thinaikalam, Colombo, Srilanka.
- Poomani, (2014) Agnaadi, Giryia Pathippagam, Chennai, India.
- Sivasubramanian, A. (2016) Adithala Makkal Varalaru, New Century Book House, Chennai, India.
- Thamarai Pandian, (2014) Kadhaipadal Suvadi Thiratum Pathippam, International Insituter of Tamil Studies, Chennai, India.
- Vanamaamalai, N. (2012) Tamilar Kalai Varalarum, New Century Book House, Chennai, India.
- Vanamaamalai, N. (2009) Veerapandian Kattapomman, Tamil University, Madurai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License